

XII. Közösségi Pszichiátriai, Addiktológiai és Mentálhigiénés Konferencia

„In memoriam Buda Béla”

2013.október 10.

Az Ébredések Alapítvány, a Magyar Pszichiátriai Gondozók Regionális Egyesülete, az Egyensúlyunkért Alapítvány, a Magyar Pszichiátriai Társaság Közösségi Pszichiátriai és Addiktológiai Szekciója valamint a Fővárosi Önkormányzat Idősek Otthona

meghívja Önt és munkatársait a

XII. Közösségi Pszichiátriai, Addiktológiai és Mentálhigiénés Konferenciára,

„ A pszichiátria új identitása” címmel.

Helyszín: Fodor József Közegészségügyi Központ – Fodor terem

1096 Budapest, Nagyvárad tér 2. (Heim Pál Kórházzal szemben)

Akkreditáció: A konferencia szakorvosok, klinikai szakpszichológusok és szakdolgozók számára utóakkreditált, várhatóan 5-7 pontot ad.

A konferencia tudományos bizottsága: Bodrogi Andrea, Bulyáki Tünde, Harangozó Judit, Bánfalvi Attila

Szervezőbizottság: Pálmai Ildikó, Prim Gabriella, Harangozó Judit, Kristóf Róbert

A regisztráció online történik, a www.ebredések.hu weboldalon szeptember 23-október 8. között. Vagy a helyszínen készpénzes fizetéssel.

Részvételi díj október 8-ig történő regisztrációval és fizetéssel: 3.500 Ft (Csak az eddig az időpontig beérkezett átutalások számítanak sikeres regisztrációnak.)

Helyszíni regisztráció: 5.000 Ft

Előzetes regisztráció esetén a részvétel pszichiátriai felhasználóknak, egyetemi hallgatóknak és rezidenseknek ingyenes.

Kapcsolat: Pálmai Ildikó, tel.: 06 20 825 02 05, e-mail: kopsz2013@gmail.com

Nyitó gondolatok

Részlet BUDA BÉLA: Az elme gyógyítása. Kritikus pillantások egy különös orvosi szakterületre c. könyvéből[1]:

„A pszichiátria rendszere erős és kikezdhetetlen, de „autokratikus” működése már nem folytatódhat sokáig. Nem tartható fenn az ideologikus ortodoxia. Mélyreható elméleti revíziók, reorganizációk kellenek. Szakmán belül, a társszakmákkal, főleg a társadalomtudományokkal és általában az értelmiségi közvéleménnyel szükséges párbeszédet kezdeni. A jelenlegi viszonyokat azonban erős kötelékek fogják össze. A gyógyszeripar óriási befolyása szilárd „abroncs” a pszichiátria jelenlegi szerkezete és gyakorlata körül. Hatalmas befektetések működnek az új gyógyszerek kipróbálása, forgalomba állítása, marketingje érdekében. Ezek óriási politikai lobbierőt mozgatnak. (...)

A szocialista korszakban élt az a kesernyés vicc, miszerint a filozófia egy nem létező macskát kerget a sötét szobában, s az ideológia (akkor mindenki a marxizmust értette alatta) eközben boldogan kiabálja: *Megvan, megvan...!* Most nem tudjuk, a sokféle pszichiátriai állítás közül melyik szól valódi „megfogásról”. Biológiai kórok mindig kell a pszichiátriában. Az idősebb szakmai generáció jól emlékszik arra az óriási üdvrivalgásra, amit a „pink spot” felfedezése váltott ki szkizofrén betegek szérumának elektroforézises vizsgálata során; vagy az 5-hydroxy-indolecetsav alacsony szintjének tulajdonított hatalmas jelentőségre, amikor ezt megtalálták az öngyilkosok likvorjában; a dexamethadon-szupressziós teszt eredményeinek receptiójára; vagy akár az LSD megjelenésekor a lelkesedésre (ezt azután lehűtötte a szer betiltása, hiszen sokáig a pszichózis modelljét vélték felfedezni benne); majd a külön nevelkedő egyetemen ikrek betegség-egybeesésének előbb nagyon egyértelmű, majd összezavaró adataira stb. Ezek ugyanis a szervi (agyi, neurokémiai, örökletes) kóreredet bizonyítékaként voltak értelmezhetőek, igazolták az uralkodó ideológiát.

Ez önmagában nem baj. A baj az, hogy a pszichiátria „kentaur” a medicinában, a „lóaltest” mellett „emberfej” és humán megnyilvánulások nehezítik a segítséget, a terápiát. Most olyan helyzet állt elő, mintha ezt a „fej” hanyagolni lehetne. A pszichiátria annyira bonyolult terület lett, hogy nem csupán ellátási körülményeit, hanem valószínűleg egész tudományos struktúráját illetően is változnia kell. A betegek közösségi („extramurális”, nem kórházban történő) ellátása távolít a pszichiátria medicinális modelljétől. Előtérbe kerül az egyébként a

hagyományos pszichiátriában is kívánatos multidiszciplináris ellátás és a „normális” társadalom és a „beteg” integrációja. Valószínűleg új betegségkonceptiókra, javallatokra, szakmai kompetenciahatárookra lesz szükség. Eddig figyelembe nem vett érdekelteket is be kell vonni a párbeszédbe, vagy feladatokkal ellátni (oktatási rendszer, munkaszervezetek, egyházak stb.).

Ehhez elengedhetetlen a pszichiátria belső közéletének demokratizálódása. Viták, párbeszédnek kellene. Ezekben le kell mondani egy sor uralmi mechanizmusról, például a szakmai döntésekben érvényesülő túlzott hatalomról, a rangokban vagy gazdasági befolyásokban rejlő autokratizmusról, túlzott kompetenciaigényekről, a lényeges döntések titkosságáról (mert azután nem lehet csodálkozni, ha mások, nagyobb hatalmak is titkosan döntenek – lásd a Lipót sorsát). A pszichiátrián kívül jelentős tudományterületek léteznek, amelyek az emberi viselkedésről, kommunikációról, kapcsolati dinamikáról, a külső társadalmi és kulturális környezet gyors változásairól stb. sokat tehetnének hozzá a pszichiátria jelenleg eléggé szűkre szabott ismeretanyagához. Bármilyen tisztázatlan még a pszichoterápia problémaköre és ismeretelmélete, ez a része a „komprehenzív” szakmának nagyobb teret igényel.

Az érintett kérdésekben minden mondathoz kötetnyi érvanyag tartozik. Minden állítást tehát nem lehet megfelelően adatokkal alátámasztani. Ez a gondolatmenet vitaindító szándékkal készült. A vitában nem csupán pszichiáterekre számítunk. Ezért ez a kifejtés kissé oldottabb, és nem annyira elvont, mint amit a pszichiátria megszokott kontextusa, az ott ismert szakkifejezések sora megengedett volna. A szerző immár közel öt évtized szakmai tapasztalatanyaga és talán az átlagosnál szélesebb háttérismerete feljogosít a kritikai álláspont kifejtésére és a vitaindításra, amit a szükséges részletességgel és „okadatulással” is ki lehetne bontani, meg lehetne írni. A magyar pszichiátria utóbbi fél évszázada jó példa lehetne a problémák végigbeszélésére. Talán ezt megkönnyíthetné, hogy a szerző szerint a magyar pszichiátriának nincsen negatív hőse, intrikusa. Bizonyos szempontból mindenki kitűnő szakemberként működött, aki befolyást és szerepeket kapott, illetve szerzett. Külföldön is, nálunk is. A „rendszer” jegyében követtünk el hibákat, vagy legalább kritikusan újraértékelendő dolgokat, valamennyien.

Ezt kellene megbeszelnünk, majd ezt követően a nemzetközi viszonyokat és a tudomány általános állapotát, fontos dilemmáit megvitatni. „

Buda Béla már nem lehet közöttünk. De gondolatai köztünk vannak. A konferencián pedig belefogunk a megbeszélésbe!

Harangozó Judit

PROGRAM

9.00-9.30: Regisztráció

9.30-15.00: Plenáris előadások

Üléselnökök: Harangozó Judit (Ébredések Alapítvány, MPT Közösségi Pszichiátriai Szekció), **Bodrogi Andrea** (Ébredések Alapítvány, Közösségi Szekció)

9.30- 9.45 – MEGNYITÓ: Harangozó Judit

9.45-10.00 - Buda Bélára emlékezünk: közben Száva Jenő és Nehéz József muzsikál

10.00-11.00 – Prof. Daniele Zullino (Egyetemi oktatókórház, Pszichiátriai és Addiktológiai Részleg, Genf, Svájc): **“The psychiatric institution of tomorrow: cell or sauna”?** (A jövő pszichiátriai intézménye: fogda, vagy szauna?) (fordítás angol nyelvről)

11.00-11.15 Kávészünet

11.15-11.40 - Harangozó Judit: Kell-e filozófia a terepen? Tudományfilozófiai megfontolások és a pszichiátria új identitása

11.40-12.00 - Mérey Zsolt (Ébredések Alapítvány, NYITNIKÉK Magyar Antistigma Kezdeményezés) és **munkatársai: A hangokkal élők új identitása. A hanghalló csoport új szemléletet és reményt ad.**

12.00-12.30: Ebédszünet

12.30-12.55 - Bánfalvi Attila (DEOEC Magatartástudományi Intézet): **Az elveszett lélek „kétségbe esett” keresése**

12.55- 13.20 - Birkás-Kováts Dezső (Bécs): (cím folyamatban)

13.20- 13.40 - Silling Tibor (MPGRE)– A pszichiátriai gondozók régi-új identitása

13.40 – 14.00 - Bodrogi Andrea- Az addiktológia új identitása

14.00 – 14.20 - Pátkai István (Ruanda) **„A régi és új közösségi gondoskodásról – a szegény országokból nézve**

14.30-16.00: Párhuzamos workshopok, kerekasztal-beszélgetések

I. Workshop: Támogatott lakhatás

Résztevők: Selmeci-Pósfay Krisztina (EMMI), **Bódy Éva, Lőrincz Zsuzsa, Szabó István** (Egyensúlyunkért Alapítvány), **Kristóf Róbert** (Ébredések Alapítvány)

II. Workshop: Helyes arányok a közösségi és nappali ellátásban

Részvevők: Harangozó Judit, Sárkány Csilla (Forrásház), Silling Tibor, Bodrogi Andrea, Bulyáki Tünde (ELTE)

III. Workshop: Buddhizmus a pszichoterápiában – összeférhetetlen lehetőségek?

Részvevők: Csörgő Zoltán (TBKF), Brys Zoltán (LAM), Harsányi András (OPAI), Rácz Jenő Iván (PO), Pressing Lajos (Buddhista Misszió), Bokor Petra (PE)

16.00-16.15: Kávészünet

16.15-17.00 Záró plenáris ülés

Üléselnök: Bodrogi Andrea